

ORDIN Nr. 104/2016 din 22 ianuarie 2016

pentru aprobarea Normelor privind stabilirea procedurii și a condițiilor de autorizare a antrepozitului de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 liniuța a doua din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea Comisiei pentru autorizarea antrepozitelor de taxă pe valoarea adăugată și a regulamentului de organizare și funcționare a acesteia

EMITENT: MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 92 din 8 februarie 2016

Având în vedere prevederile art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 liniuța a doua din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

ART. 1

Se aprobă Normele privind stabilirea procedurii și a condițiilor de autorizare a antrepozitului de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 liniuța a doua din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 2

Se instituie Comisia pentru autorizarea antrepozitelor de taxă pe valoarea adăugată. Comisia este formată din 5 membri, în componența prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 3

Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei pentru autorizarea antrepozitelor de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 4

Referirile la Codul fiscal, Codul de procedură fiscală, Codul vamal, Legea pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, Legea contabilității și Legea societăților din cuprinsul normelor prevăzute la art. 1 reprezintă trimiteri la Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, la Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, la Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și, respectiv, la Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 5

Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, structurile subordonate acestora, precum și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili iau măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

ART. 6

La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 24/2014 pentru aprobarea Normelor privind stabilirea procedurii și a condițiilor de autorizare a antrepozitului de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8 liniuța a doua din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea Comisiei pentru autorizarea antrepozitelor de taxă pe valoarea adăugată și a regulamentului de organizare și funcționare a acesteia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 21 ianuarie 2014.

ART. 7

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

București, 22 ianuarie 2016.

Nr. 104.

NORME

privind stabilirea procedurii și a condițiilor de autorizare a antrepozitului de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 liniuța a doua din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

ART. 1

Potrivit art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal sunt scutite de taxă pe valoarea adăugată livrările de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, definit după cum urmează:

a) pentru produse accizabile, orice locație situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul art. 336 pct. 3 din Codul fiscal;

b) pentru bunuri, altele decât cele de la lit. a), locațiile definite ca atare prin prezentele norme.

ART. 2

Antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată trebuie să fie autorizat să funcționeze în această calitate de către Ministerul Finanțelor Publice, cu excepția antrepozitului de taxă pe valoarea adăugată menționat la art. 1 lit. a), pentru care autorizația de funcționare ca antrepozit fiscal este valabilă în mod automat și pentru funcționarea ca antrepozit de taxă pe valoarea adăugată.

ART. 3

(1) Autorizația de funcționare a antrepozitului de taxă pe valoarea adăugată prevăzut la art. 1 lit. b) se emite de către Ministerul Finanțelor Publice, prin comisia instituită în acest scop prin ordin al ministrului finanțelor publice, denumită în continuare Comisia.

(2) În vederea obținerii autorizației, pentru ca o locație să funcționeze ca antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat pentru acea locație trebuie să depună o cerere la organul fiscal competent însoțită de documentele prevăzute în prezentele norme.

(3) Cererea va fi întocmită utilizând modelul prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentele norme și trebuie să fie însoțită de documentele prevăzute la art. 4.

(4) Persoana care își manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite de taxă pe valoarea adăugată poate depune la organul fiscal competent o singură cerere.

ART. 4

(1) Cererea prevăzută la art. 3 va fi însoțită de următoarele documente:

a) cazierul judiciar al solicitantului;

b) cazierul judiciar al administratorilor, în cazul societăților constituite potrivit Legii societăților;

c) certificat constatator, eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare;

d) copie de pe actul de proprietate sau, după caz, de pe contractul de închiriere/concesionare/administrare ori dovada deținerii sub orice formă legală a locației unde va fi amplasat antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată;

e) copie de pe planul de amplasare a antrepozitului de taxă pe valoarea adăugată;

f) declarație pe propria răspundere a solicitantului/reprezentantului legal al solicitantului, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) și d).

(2) Persoana care își manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite de taxă pe valoarea adăugată va prezenta documentele prevăzute la alin. (1) lit. d), e) și f) pentru fiecare locație.

ART. 5

(1) Organul fiscal competent verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat. La această verificare se au în vedere îndeplinirea condițiilor de autorizare, precum și capacitatea persoanei impozabile de a respecta obligațiile de antrepozitar autorizat.

(2) Persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat este obligată ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a acesteia.

(3) În acțiunea de verificare, organul fiscal competent poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control și, după caz, al Ministerului Afacerilor Interne, pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de autorizare prevăzute la art. 6.

(4) În termen de 30 de zile calendaristice de la depunerea documentației complete, aceasta va fi înaintată Comisiei, însoțită de un referat întocmit de organul fiscal competent care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității emiterii autorizației de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat. Aceste referate vor purta semnătura și ștampila organului fiscal competent.

(5) Comisia poate să solicite persoanei care intenționează să fie antrepozitar autorizat orice informație și documente pe care le consideră necesare pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de autorizare.

ART. 6

(1) Condițiile ce trebuie îndeplinite pentru autorizarea unui antrepozit de taxă pe valoarea adăugată sunt următoarele:

a) locația urmează a fi folosită pentru depozitarea bunurilor prevăzute în normele de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 295 alin. (1) din Codul fiscal, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice, și prestarea serviciilor prevăzute în anexa la respectivele norme;

b) locul este amplasat, construit și echipat astfel încât să se prevină scoaterea bunurilor din acest loc fără plata taxei. În acest sens, locul care urmează să fie autorizat ca antrepozit de taxă pe valoarea adăugată trebuie să fie strict delimitat (acces propriu, împrejmuire), iar activitatea ce se desfășoară în acest loc trebuie să fie independentă de alte activități desfășurate de persoana care solicită autorizarea și care nu au legătură cu activitatea de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată;

c) locul nu este folosit pentru vânzarea cu amănuntul a bunurilor, cu excepțiile prevăzute de normele de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 295 alin. (1) din Codul fiscal, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice;

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în România în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Codul vamal, de Legea pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, de Legea contabilității, de

Legea societăților;

e) în cazul unei persoane juridice care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, nici persoana însăși, nici administratorii acesteia să nu fi fost condamnați pentru infracțiunile enumerate la lit. d);

f) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat trebuie să dovedească faptul că poate îndeplini cerințele prevăzute la art. 11;

g) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat să nu înregistreze obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală;

h) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat să fie înregistrată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, conform prevederilor art. 316 alin. (11) din Codul fiscal;

i) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat nu se află în procedura falimentului sau de lichidare.

(2) Locurile de depozitare pentru bunurile din rezerva de stat și din rezerva de mobilizare se asimilează antrepozitelor de taxă pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor alin. (3) și (4).

(3) Rezerva de stat și rezerva de mobilizare se autorizează ca un singur antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care le deține.

(4) Pentru obținerea autorizației, instituțiile care gestionează rezerva de stat și rezerva de mobilizare depun o cerere la autoritatea fiscală centrală, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 1, fără a depune documentația prevăzută la art. 4.

ART. 7

(1) Comisia emite autorizația de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată sau, după caz, decizia de respingere a cererilor persoanelor care intenționează să devină antrepozitari autorizați, după analizarea referatelor întocmite de organele fiscale competente și a documentațiilor complete de autorizare depuse de solicitant.

(2) Comisia va comunica autorizația de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată sau, după caz, decizia de respingere a cererii de autorizare, conform art. 47 din Codul de procedură fiscală, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare. Decizia de respingere a cererii de autorizare va conține și motivele care au condus la luarea acestei decizii.

(3) În cazul respingerii cererii de autorizare ca antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislației privind contenciosul administrativ.

(4) Autorizația pentru un antrepozit de taxă pe valoarea adăugată este valabilă 3 ani, începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care a fost emisă.

(5) În exercitarea atribuțiilor sale, Comisia poate solicita orice informații și documente de la structurile din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, de la Agenția Națională de Administrare Fiscală și de la alte instituții ale statului, pe care le consideră necesare în soluționarea cererilor înregistrate.

(6) În cazul în care solicitarea Comisiei este adresată structurilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau Agenției Naționale de Administrare Fiscală, aceasta este obligatorie, constituindu-se ca sarcină de serviciu pentru personalul acestor instituții. Nerespectarea acestei obligații atrage măsurile sancționatoare prevăzute de legislația în vigoare.

(7) Comisia poate solicita, după caz, participarea la ședințe a organelor de control care au încheiat actele de control, precum și a reprezentantului legal al societății în cauză.

(8) Activitatea curentă a Comisiei se realizează prin intermediul secretariatului care funcționează

în cadrul Direcției generale management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

(9) În exercitarea atribuțiilor sale, secretariatul Comisiei poate solicita de la diferite structuri centrale și teritoriale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și, respectiv, de la Agenția Națională de Administrare Fiscală orice alte informații și documente pe care le consideră necesare în soluționarea cererilor înregistrate.

(10) Dacă în urma analizării documentației anexate la cererea înregistrată, secretariatul Comisiei constată că aceasta este incompletă, dosarul în cauză va fi restituit organului fiscal competent.

ART. 8

(1) Autorizația al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentele norme va conține următoarele:

a) numărul autorizației va fi un număr format din nouă caractere numerice, numerotarea începând de la 000000001;

b) data emiterii acesteia;

c) elementele de identificare ale antrepozitarului de taxă pe valoarea adăugată, inclusiv codul său de înregistrare în scopuri de TVA;

d) descrierea și amplasarea antrepozitului de taxă pe valoarea adăugată;

e) tipul bunurilor;

f) perioada de valabilitate a autorizației;

g) orice alte informații relevante pentru autorizare.

(2) Procedura de autorizare a antrepozitelor de taxă pe valoarea adăugată nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

ART. 9

(1) Autorizațiile pot fi modificate de către Comisie din oficiu sau la cerere.

(2) În cazul modificării din oficiu, înainte de a fi modificată autorizația, Comisia trebuie să îl informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării și asupra motivelor acesteia.

(3) Antrepozitarul autorizat poate solicita Ministerului Finanțelor Publice modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în prezentele norme.

(4) În cazul pierderii autorizației de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, titularul autorizației anunță pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(5) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

(6) Antrepozitarii autorizați pot solicita Comisiei modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată ori în alte situații în care se justifică acest fapt.

(7) Modificarea autorizațiilor de antrepozitar autorizat ca urmare a schimbării sediului social, a denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidența art. 7 alin. (4) și este valabilă de la data aprobării modificării de către Comisie.

(8) Modificarea prevăzută la alin. (7), precum și orice altă modificare intervenită asupra autorizațiilor de antrepozitar autorizat în perioada de valabilitate a autorizației nu atrag prelungirea acelei perioade de valabilitate.

(9) Decizia de respingere a cererii de modificare se comunică în scris, conform art. 47 din Codul

de procedură fiscală, odată cu motivele luării acestei decizii.

ART. 10

(1) Antrepozitarii autorizați care, după expirarea perioadei de valabilitate a autorizației de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, doresc reautorizarea locului ca antrepozit de taxă pe valoarea adăugată depun la organele fiscale teritoriale, cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizației, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în anexa nr. 1, la care se anexează documentele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a), precum și orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), perioada de valabilitate a autorizației de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată se prelungește până la data soluționării cererii de reautorizare.

(3) În cazul în care cererile de reautorizare sunt depuse fără respectarea termenului prevăzut la alin. (1), organele fiscale solicită completarea documentației necesare soluționării potrivit procedurii de autorizare.

(4) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor potrivit prevederilor alin. (1), organele fiscale competente vor înainta documentațiile complete către Comisie, însoțite de un referat care să cuprindă punctul de vedere asupra legalității și oportunității reautorizării antrepozitului de taxă pe valoarea adăugată și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul autorizat. Aceste referate se semnează și se ștampilează de organele fiscale competente.

(5) Decizia de respingere a cererii de reautorizare se comunică în scris, conform art. 47 din Codul de procedură fiscală, odată cu motivele luării acestei decizii.

(6) În cazul în care Comisia a respins cererea de reautorizare a unui loc ca antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislației privind contenciosul administrativ.

(7) Comisia poate să solicite antrepozitarului autorizat orice informație și documente pe care le consideră necesare pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de reautorizare.

ART. 11

Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să instaleze și să mențină încuietori necesare asigurării securității bunurilor amplasate în antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată, precum și să dețină instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate;

b) să depoziteze în antrepozit numai bunurile prevăzute în normele de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 295 alin. (1) din Codul fiscal, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice;

c) să țină evidențe în conformitate cu prevederile din normele de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 295 alin. (1) din Codul fiscal, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice;

d) să asigure accesul organelor fiscale competente în orice zonă a antrepozitului de taxă pe valoarea adăugată, în orice moment în care antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată este în exploatare sau este deschis pentru primirea ori expedierea bunurilor;

e) să prezinte bunurile deținute în antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată pentru a fi inspectate de organele fiscale competente, la cererea acestora;

f) să înștiințeze organele fiscale competente despre orice modificare adusă datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, în termen de 15 zile de la data înregistrării modificării;

g) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin prezentele norme.

ART. 12

(1) Autorizațiile emise sunt nominale și netransferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea spațiului utilizat ca antrepozit sau încetează contractul de închiriere/concesionare/administrare, autorizația nu se transferă noului deținător al spațiului.

ART. 13

(1) Comisia poate revoca autorizația pentru un antrepozit de taxă pe valoarea adăugată în următoarele situații:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoană fizică, dacă:

1. persoana a decedat;
2. persoana a fost condamnată pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. d);
3. a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) din Codul fiscal;

b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoană juridică, dacă se află în una dintre următoarele situații:

1. în legătură cu persoana juridică a fost deschisă o procedură de faliment ori de lichidare;
2. persoana juridică însăși sau oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. d);
3. a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) din Codul fiscal;

c) antrepozitarul autorizat nu respectă oricare dintre cerințele prevăzute la art. 11;

d) când antrepozitarul încheie un act de vânzare a locului sau încetează contractul de închiriere/concesionare/administrare a spațiului respectiv;

e) pentru situația prevăzută la alin. (12).

(2) Comisia revocă autorizația pentru un antrepozit de taxă pe valoarea adăugată și în cazul în care i s-a adus la cunoștință că s-a pronunțat o hotărâre definitivă pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Codul de procedură fiscală, de Codul vamal al României, de Legea pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, de Legea contabilității sau de Legea societăților.

(3) La propunerea organelor de control, Comisia poate suspenda autorizația pentru un antrepozit de taxă pe valoarea adăugată pe o perioadă de 1 - 12 luni, în cazul în care s-a constatat încălcarea prevederilor art. 11 lit. d).

(4) Măsura suspendării sau a revocării autorizațiilor se dispune de către Comisie, în baza actelor de control emise de organele de specialitate, prin care s-au constatat încălcări ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestor măsuri, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2).

(5) Actele de control prevăzute la alin. (4) se înaintează, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, Comisiei, care analizează propunerea organului de control și dispune în consecință.

(6) Decizia prin care Comisia a hotărât suspendarea sau revocarea autorizației de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată se comunică antrepozitarului deținător al autorizației conform art. 47 din Codul de procedură fiscală. Totodată, această decizie se aduce la cunoștința organelor fiscale competente.

(7) Decizia de suspendare sau revocare a autorizației de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată, ulterioară, menționată în aceasta, după caz.

(8) Antrepozitarul autorizat nemulțumit poate contesta decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, potrivit legislației privind contenciosul administrativ.

(9) Contestarea deciziei de suspendare sau de revocare a autorizației de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(10) În toate situațiile în care a intervenit revocarea sau suspendarea autorizației, aceasta atrage neaplicarea scutirii de TVA.

(11) În cazul revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de Comisie numai după o perioadă de 6 luni de la data la care decizia de revocare a autorizației devine definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau de la data hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

(12) În cazul în care antrepozitarul autorizat dorește să renunțe la autorizația pentru un antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, acesta are obligația să depună o cerere în acest sens la comisie cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație își produce efecte.

(13) Atunci când renunțarea la autorizația de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată intervine ca urmare a unei operațiuni de fuziune a antrepozitarului autorizat cu un alt operator economic sau de divizare totală ori parțială a activității, antrepozitarul autorizat va notifica acest fapt organelor fiscale competente cu cel puțin 60 de zile înainte de data efectuării operațiunii.

(14) În cazul prevăzut la alin. (13), în situația în care se intenționează continuarea aceleiași activități, în aceleași condiții, antrepozitarul autorizat împreună cu antrepozitarul autorizat propus pot solicita ca revocarea autorizației de antrepozitar să producă efecte începând cu data la care produce efecte noua autorizație.

(15) În cazul antrepozitelor de taxă pe valoarea adăugată pentru care autorizația a fost suspendată sau revocată ori pentru care antrepozitarul autorizat renunță la autorizație se consideră că bunurile aflate în antrepozit la data suspendării, revocării sau renunțării încetează a mai fi plasate în regim de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată.

(16) Persoanele impozabile care dețin bunuri într-un antrepozit de taxă pe valoarea adăugată pentru care autorizația a fost suspendată sau revocată, precum și antrepozitarii autorizați care renunță la autorizația pentru antrepozit de taxă pe valoarea adăugată trebuie să notifice organelor fiscale competente bunurile aflate în stoc în antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată la data suspendării, revocării sau renunțării.

ANEXA 1

la norme

	Nr. înregistrare	Data
--	------------------------	------------

CERERE

privind acordarea autorizației de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată

(Atașați numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informații complete.)

Secțiunea I:

I. Informații privind persoana care solicită să devină antrepozitar autorizat	
1. Numele	
2. Adresa	
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresă e-mail	
6. Numărul de înregistrare la registrul comerțului	
7. Codul de înregistrare în scopuri de TVA	
8. Numele și numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale persoanei împuternicite de acesta să îl reprezinte	
9. Dacă solicitantul este persoană juridică: numele, adresa și codul numeric personal ale fiecărui administrator sau, după caz, numele, adresa și codul numeric personal/codul de înregistrare fiscală ale fiecărui asociat	
II. Informații privind antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată a cărui autorizare a fost solicitată (Pentru fiecare antrepozit de taxă pe valoarea adăugată se completează separat această parte, precum și oricare alte informații necesare.)	
1. Adresa antrepozitelui de taxă pe valoarea adăugată	
2. Descrierea activităților ce urmează a se desfășura în antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată	
3. Mențiuni cu privire la situații anterioare de respingere, revocare sau suspendare a autorizației de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată pentru locul respectiv	
4. Enumerați tipurile și cantitățile de bunuri (utilizând coduri NC) depozitate în locul respectiv în fiecare dintre ultimele 12 luni (dacă este cazul), precum și cantitățile estimate pentru fiecare dintre următoarele 12 luni	
5. Specificați capacitatea maximă de depozitare (cantitatea de bunuri ce poate fi depozitată la un moment dat în locul respectiv)	

Secțiunea II:

La prezenta cerere sunt anexate următoarele documente:

cazierile judiciare ale administratorilor;

documente din care să rezulte dacă solicitantul (în cazul în care solicitantul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani, pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală;

certificatul de atestare fiscală, din care să rezulte că persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală;

cazierul fiscal al solicitantului;

copii de pe situațiile financiare anuale din ultimii 2 ani;

copie de pe documentul care atestă calitatea de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

certificat constatator, eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și copia de pe certificatul de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare;

copie de pe actul de proprietate a sediului unde va fi amplasat antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată;

copie de pe contractul de închiriere/concesionare/administrare a sediului unde va fi amplasat antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată;

copie de pe alte acte care fac dovada deținerii sub orice formă legală a sediului unde va fi amplasat antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată.

Menționați care sunt acestea:

.....
.....
.....

copie de pe planul de amplasare a antrepozitolui de taxă pe valoarea adăugată;

copii de pe licențele, autorizațiile sau avizele privind desfășurarea activităților din antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată;

declarația semnată de proprietar, care confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuții de control.

Cunoscând dispozițiile art. 292 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, privind falsul în declarații, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

.....

(semnătura solicitantului
sau a reprezentantului fiscal)

.....

(data)

ANEXA 2

la norme

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Comisia pentru autorizarea antrepozitelor de taxă
pe valoarea adăugată

AUTORIZAȚIE
de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată

Nr. 000000001 din data de:

Pag.

În baza Deciziei Comisiei pentru autorizarea antrepozitelor de taxă pe valoarea adăugată din data de se autorizează funcționarea antrepozitului de taxă pe valoarea adăugată, conform prevederilor titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Autorizația de antrepozit de taxă pe valoare adăugată este emisă pe numele antrepozitarului autorizat:

.....
(denumirea persoanei fizice sau juridice autorizate)
cu următoarele date de identificare:

Domiciliul fiscal:

Localitatea, str. nr. ..., bl. ..., ap. ..., et. ..., județul/sectorul, cod poștal, cod de înregistrare în scopuri de TVA

Antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată este situat la adresa:

Localitatea, str. nr. ..., bl. ..., ap. ..., et. ..., județul/sectorul, cod poștal

Tipul bunurilor plasate în antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată:

Această autorizație permite funcționarea locației sus-menționate ca antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, în sensul art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 liniuța a doua din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare:

Condiții:

Antrepozitarul autorizat numit mai sus este îndreptățit să mențină în funcțiune antrepozitul de taxă pe valoarea adăugată numai în locul menționat în prezenta autorizație, cu respectarea prevederilor legale în vigoare referitoare la regimul de antrepozit de TVA, reglementate de Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, și de normele de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 295 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Președintele comisiei,
.....

Emisă la data de: ../../.....
Valabilă de la data de: ../../.....
până la data de: ../../.....

COMPONENȚA

Comisiei pentru autorizarea antrepozitelor de taxă pe valoarea adăugată

1. Directorul general al Direcției generale de legislație Cod fiscal și reglementări vamale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - membru președinte

2. Directorul general adjunct coordonator al activității serviciilor de TVA din cadrul Direcției generale de legislație Cod fiscal și reglementări vamale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - membru vicepreședinte

3. Directorul general al Direcției generale juridice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - membru

4. Directorul general al Direcției generale management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - membru

5. Șeful de serviciu al Serviciului TVA 2 din cadrul Direcției generale de legislație Cod fiscal și reglementări vamale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - membru

În cazuri justificate, președintele Comisiei pentru autorizarea antrepozitelor de taxă pe valoarea adăugată este înlocuit de vicepreședinte, care exercită atribuțiile președintelui, inclusiv dreptul de vot.

În cazuri justificate, la ședințele Comisiei pentru autorizarea antrepozitelor de taxă pe valoarea adăugată, în locul membrilor titulari vor putea participa înlocuitorii desemnați în scris de aceștia.

REGULAMENTUL

de organizare și funcționare a Comisiei pentru autorizarea antrepozitelor de taxă pe valoarea adăugată

CAPITOLUL I

Prevederi generale

ART. 1

Activitatea curentă a Comisiei pentru autorizarea antrepozitelor de taxă pe valoarea adăugată, denumită în continuare Comisie, se realizează prin intermediul secretariatului care funcționează în cadrul Direcției generale management al domeniilor reglementate specific din Ministerul Finanțelor Publice, denumită în continuare direcția de specialitate.

ART. 2

(1) Comisia funcționează în prezența tuturor membrilor, prin participarea acestora în mod direct sau în baza desemnării realizate în condițiile prevăzute în anexa nr. 2 la ordin.

(2) Lucrările Comisiei sunt conduse de președintele acesteia, care conduce și coordonează întreaga activitate a Comisiei. În cazul în care președintele Comisiei lipsește, acesta este înlocuit de vicepreședinte, care exercită atribuțiile președintelui, inclusiv dreptul de vot.

CAPITOLUL II

Organizarea ședințelor de lucru ale Comisiei

ART. 3

(1) Comisia se convoacă de președinte sau de vicepreședinte, la propunerea direcției de specialitate, în scris, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data la care va avea loc ședința Comisiei. Odată cu aprobarea ordinii de zi, președintele sau vicepreședintele, la propunerea direcției de specialitate, stabilește și persoanele ce urmează a fi invitate la ședință.

(2) Convocarea Comisiei poate fi făcută în mod extraordinar și fără respectarea dispozițiilor alin. (1), cu prezentarea de către direcția de specialitate a unei motivări însușite de președintele sau vicepreședintele Comisiei, după caz, cu privire la situația extraordinară apărută.

ART. 4

(1) Secretariatul Comisiei pune la dispoziția membrilor Comisiei, cu 3 zile lucrătoare înaintea ședinței, ordinea de zi și notele de prezentare întocmite de direcția de specialitate.

(2) În situația prevăzută la art. 3 alin. (2), termenul în care notele de prezentare se pun la dispoziția membrilor Comisiei se reduce.

(3) Notele de prezentare se întocmesc de direcția de specialitate în urma analizării documentației, care constă, în principal, în referatele cu privire la oportunitatea emiterii autorizației de antrepozitar autorizat întocmite de autoritățile fiscale competente și solicitările depuse în vederea obținerii autorizațiilor de funcționare a antrepozitelor de taxă pe valoarea adăugată, precum și în sesizările primite de la organele cu atribuții de control referitoare la activitatea antrepozitului de taxă pe valoarea adăugată.

(4) Direcția de specialitate analizează documentele prevăzute la alin. (3) sub aspectul conținutului legal obligatoriu al dosarului, înaintând Comisiei note de prezentare care conțin propuneri de soluționare motivate.

ART. 5

(1) Notele de prezentare întocmite de direcția de specialitate se prezintă în plenul Comisiei de către președintele sau vicepreședintele Comisiei, după caz.

(2) Suplimentar față de nota de prezentare întocmită de direcția de specialitate pot fi puse la dispoziția membrilor Comisiei, la cerere, orice acte care se află în documentația prevăzută la art. 4 alin. (3).

ART. 6

(1) Comisia analizează situația prezentată, cu respectarea prevederilor prezentului regulament și a legislației incidente în vigoare, având în vedere competențele Comisiei.

(2) Direcția de specialitate sau Comisia are dreptul de a solicita orice alte documente, declarații sau informații atât de la solicitanți, cât și de la instituții ale statului.

(3) În cazul în care solicitarea Comisiei este adresată structurilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau Agenției Naționale de Administrare Fiscală, soluționarea acesteia este obligatorie, constituindu-se ca sarcină de serviciu pentru personalul acestor instituții. Nerespectarea acestei obligații atrage măsurile sancționatoare prevăzute de legislația în vigoare.

(4) Informațiile suplimentare prezentate în cadrul termenului de 3 zile lucrătoare, de natură să schimbe propunerile făcute de direcția de specialitate, prin nota de prezentare, duc la amânarea soluționării notei de prezentare și, implicit, la reanalizarea situației de fapt, cu excepția situațiilor

prevăzute la art. 3 alin. (2).

(5) În cazuri excepționale, analiza informațiilor suplimentare de natură a schimba propunerile direcției de specialitate prin nota de prezentare se poate face fără amânarea soluționării cererii, cu obligativitatea menționării în procesul-verbal de ședință a motivelor care au impus soluționarea cu celeritate.

(6) Dacă în urma analizării documentației anexate la cererea înregistrată direcția de specialitate constată că aceasta este incompletă, dosarul în cauză poate fi restituit autorității fiscale teritoriale.

ART. 7

(1) Comisia ia hotărâri cu votul majorității membrilor, care sunt validate prin semnarea de către toți membrii prezenți, în mod direct sau în baza împuternicirii acordate conform anexei nr. 2 la ordin, a procesului-verbal în care sunt menționate acestea. Membrii Comisiei pot vota "pentru" sau "împotriva".

(2) În baza hotărârilor Comisiei se emit deciziile, care se semnează de către președintele Comisiei, indiferent dacă a condus sau nu ședința la care s-au luat respectivele hotărâri.

(3) În cazuri justificate președintele poate delega vicepreședintelui atribuția prevăzută la alin. (2).

ART. 8

(1) La ședințele Comisiei participă funcționari din cadrul direcției de specialitate, care consemnează într-un registru de procese-verbale aspectele analizate și toate deciziile adoptate în cadrul ședinței.

(2) La lucrările Comisiei pot fi invitați reprezentanții autorităților, care pot oferi informații relevante asupra aspectelor supuse dezbaterii Comisiei, precum și persoanele fizice sau juridice ale căror situații de fapt și de drept sunt supuse analizei Comisiei, în mod direct sau prin reprezentant.

(3) Comisia poate solicita, după caz, participarea la ședințe a organelor de control care au încheiat actele de control, precum și a reprezentantului legal al persoanei impozabile în cauză.

(4) Invitații nu participă la luarea deciziei de către Comisie, punctele de vedere exprimate de aceștia în cadrul lucrărilor Comisiei având caracter consultativ.

CAPITOLUL III

Deciziile Comisiei

ART. 9

(1) Deciziile Comisiei sunt acte administrative emise numai în formă scrisă.

(2) Deciziile cuprind următoarele elemente:

- a) denumirea Comisiei;
- b) numărul deciziei și data la care a fost emisă;
- c) datele de identificare ale persoanei impozabile;
- d) obiectul deciziei;
- e) motivele de fapt;
- f) temeiul de drept;
- g) numele și semnătura președintelui sau vicepreședintelui Comisiei, după caz;
- h) ștampila Comisiei;

i) indicarea posibilității ca decizia să fie contestată, calea de atac și termenul în care aceasta poate fi exercitată.

ART. 10

Decizia produce efecte din momentul în care este comunicată persoanei impozabile sau persoanei împuternicite de către aceasta, după caz, ori la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

ART. 11

Lipsa unuia dintre elementele deciziei referitoare la calitatea persoanei care semnează actul administrativ, numele și prenumele ori denumirea persoanei impozabile, a obiectului deciziei sau a semnăturii președintelui ori vicepreședintelui Comisiei, după caz, atrage nulitatea actului administrativ. Nulitatea se constată de instanța judecătorească de contencios administrativ, în condițiile legii.

ART. 12

Comisia poate îndrepta erorile materiale din decizie din oficiu sau la cererea persoanei impozabile ori a persoanei împuternicite de către acesta, după caz. Decizia corectată se comunică potrivit prevederilor art. 47 din Codul de procedură fiscală.